

שבת פירש אחרי מסכת בכורות

במסכת שבת פירש רש"י:

ואני שמעתי בבכורות (סה, ב, ד"ה אין).

עירובין פירש אחרי מסכת שבת

במסכת שבת פירש רש"י:

שלישי לבטן (יא, יא, ד"ה עגלא תלתא).

אך כאשר ^{אוצר החכמה} פירש אחר־כך אותו עניין בעירובין, חזר בו מפירושו זה שפירש בשבת וכתב:

גדל שלישי כו'. לשון אחר שלישי לבטן, וקשה לי הא דאמר כו' (עירובין סג, א, ד"ה עגלא תלתא).

רש"י דחה כאן, בעירובין, את הפירוש שפירש קודם לכן במסכת שבת ופירש פירוש אחר.

יחזקאל פירש אחרי מסכת עירובין

במסכת ^{אוצר החכמה} עירובין (ד, א, ד"ה הג"ה) נמצאת הגהה בדברי רש"י:

כאשר מפורש בקונטרס שמע רבינו [הגהה זו בדברי רש"י נכתבה בידי תלמידו של רש"י, ו"רבינו" כאן רומז לרש"י] מר' יעקב בר יקר ועתה חזר בו.

אחרי שרש"י חזר בו כאן, במסכת עירובין, פירש את ספר יחזקאל, ושם כבר פירש לפי מה שחזר בו ^{אוצר החכמה} כאן, כמובא בתוספות בעירובין (שם ד"ה ואלה):
פי' בקונטרס וכו' ונראה כמו שפרש"י בפירוש יחזקאל וכו'.

חולין פירש אחרי מסכת עירובין

במסכת חולין (פה, א, ד"ה ושב) כתב רש"י:

בנגעי בתים וכו' וכבר פירשתיה יפה בעירובין.

חולין פירש אחרי מסכת שבת

במסכת שבת פירש רש"י:

על ידי שם טהרה (פא, ב, ד"ה אמרי אינהו).

אך כאשר פירש אחר־כך אותו עניין בחולין, חזר בו מפירושו זה שפירש בשבת וכתב:

אמר החכם

אף הן היו בקיאים בדבר [בכשפים] וכו', ואיכא דאמרי שאמרו שם [כמו שפירש בשבת "על ידי שם טהרה"], ולא מוכחא מילתא (חולין קה, ב, ד"ה אמרי אינהו).

רש"י דחה כאן, בחולין, את הפירוש שפירש קודם לכן במסכת שבת, שאמרו שם טהרה ופירש שהיו בקיאים בכשפים.

כריתות וחולין פירש אחרי שבת

במסכת שבת (צא, א, תד"ה אי) כתבו תוספות:

ורש"י לא גריס הכי אלא גריס וכו' ורש"י חזר בו בכריתות (כא, א) וגבי פרה וכו' (חולין פב, א) וכו'.

מתוך לשון תוספות ניתן להסיק, כי רש"י חזר בו במסכתות חולין וכריתות ממה שכבר פירש במסכת שבת.

פסחים פירש אחרי מסכת שבת

במסכת פסחים (מז, ב, תד"ה באבנים) כתבו תוספות:

ולא כפירוש הקונטרס דפירש התם בפרק כירה (שבת מג, א) מקורזלות חדות, דהכא לא א"ש, ורש"י מחקו כאן מן הספרים.

תוספות דייקו כל תיבה ברש"י וכתבו: "ורש"י מחקו כאן מן הספרים". אמנם, רש"י כאן בפסחים, לא כתב שהוא מוחק את המלה "מקורזלות", וגם לא כתב "הכי גרסינן", או "ולא גרסינן", אלא שבגמ' נאמר "באבנים מקורזלות", ורש"י כתב בד"ה "אבנים" והשמיט את המלה "מקורזלות", וכך הבינו התוס' כי רש"י לא גרס כאן את המלה "מקורזלות". כיוון שרש"י שינה ופירש בפסחים אחרת ממה שפירש במסכת שבת, ניתן להסיק שאת פירושו למסכת פסחים כתב לאחר הפירוש למסכת שבת. מאידך, ייתכן שרש"י מחק בפסחים, כי ידע שהפירוש שמתאים בשבת לא מתאים בפסחים, אך זה לא מוכיח שהוא כבר פירש את שבת.

חולין פירש אחרי מסכת פסחים

במסכת פסחים (לג, ב, תד"ה לאימת) כתבו תוספות:

ועוד מקשה ר"ת דאמרינן בפרק אלו עוברין (פסחים מד, א) כו' ורש"י מוחק שם וכו' ורש"י בעצמו חזר בו [בחולין] בפרק אותו ואת בנו (חולין פב, א).

מתוך לשון התוספות ברור שרש"י פירש את מסכת חולין אחרי מסכת פסחים, וחזר בו בחולין ממה שכתב בפסחים.